

Ungdom bør ut i jobb

Ungdomsledigheten i Norge er på 8 prosent. Sammenlignet med et kriserammet Europa, er det et lavt tall. For de unge som står på terskelen av arbeidslivet og ønsker seg inn, er det viktig å få et bein innenfor. Erfaring gjennom sommer- og deltidsjobber gir økt forståelse for hva som kreves i arbeidslivet. Jobberfaring vil være et fortrinn ved videre jobbsøking, og kan være en hjelp i utdanningsvalg.

En forskerundersøkelse om norsk ungdoms deltakelse i arbeidslivet, viser at de mange svenske arbeidssøkerne i Norge gjør det vanskeligere for norsk ungdom å få slippe til på arbeidsmarkedet. «En økt andel svensker i Norge, reduserer sannsynligheten for at norsk ungdom er i jobb», skriver Camilla Sundt, som står bak undersøkelsen. Om

bakgrunnen for sammenhengen er at norske ungdommer er blitt mer kresne eller om svenskene generelt tar jobbene fra norsk ungdom, sier Sundt ikke noe om.

Svaret er nok sammensatt. Ifra flere sektorer, blant annet landbruket, blir det meldt om at norske arbeidstakere ikke vil ha sesongarbeid. En overveldende stor andel av sesongarbeidskraften er fra ulike land i Øst-Europa, og jobben gjøres effektivt og godt til tariff. Det er som oftest lett å finne arbeidstakere som kan jobbe sammenhengende i perioden bonden har behov for hjelp. Det sparer kostnader knyttet til opplæring og oppfølging.

Svenskenes inntog har gjort timelønnen i blant annet serviceyrkene lavere. På samme måte har østeuropeerne antakeligvis

Oppsummert

Ledighet

1 Ungdomsledigheten er lav i Norge sammenlignet med andre europeiske land.

Fortrenges

2 Svensk arbeidskraft gjør det vanskeligere for norsk ungdom å slippe til på jobbmarkedet.

Felles ansvar

3 Foreldre og arbeidsgivere har et felles ansvar for å ikke skape en generasjon uten arbeidslust eller -erfaring.

muliggjort en moderat lønnsutvikling i landbruk og næringsmiddelindustri.

En tredel av norske ungdommer over 15 år vil ikke ha sommerjobb. Det viste en undersøkelse gjennomført for DNB i fjor. Even Westerveld, kommunikasjonsrådgiver i bemanningsbyrået Adecco, uttalte til Aftenposten før helga at norske ungdommer kan ha høye krav til hvilke deltids- og sommerjobber de vil ta.

Inntrykket av norsk ungdom som lat, bortskjemt og kravfull, kan sikkert stemme – for noen. Alle må ikke skjæres over en kam. Også norsk ungdom må gis muligheten til å slippe til og lære. Foreldre og arbeidsgivere må ikke bidra til å skape en generasjon uten arbeidserfaring. Det skaper en ond sirkel ingen er tjent med.

SAGT

av andre

Får kyss: Siv Jensen.

FOTO: NTB SCANPIX

Kyss og klem

* «Forbud mot såkalte tiggere og den kriminelle virksomheten som veldig ofte ligger bak, har vært Frp-politikk lenge før de siste ukenes oppstyr. Vår klare holdning blir verdsatt av svært mange. Jeg får klemmer og heiarop på gaten for at vi tør si at nok er nok.»

Siv Jensen til NTB

Kynisk

* «Ledelsen i Frp satser tydeligvis på at tiggerspørsmålet og behandlingen av romfolket skal bli valgkamptema neste høst. Det er en kynisk utnyttelse av fattige folks kamp for å overleve.»

Dagsavisen på lederplass

Ikke-russisk

* «Jeg vil minne våre medborgere om at hamburgere (...) ikke er et godt valg av mat for innbyggerne i Moskva og Russland. Dette er ikke vårt kjøkken.»

Russlands helsesjef Gennadij Onisjenko, ifølge Aftenposten

Regioner

* «Det partiet som klarer å føre en troverdig og fremtidsrettet politikk når det gjelder de nye regionene, vil sannsynligvis gjøre det bra. Å legge til rette for at det beste med livet på bygda kan kombineres med fleksibiliteten, innovasjonen og energien i de større norske byene, er det mye som kommer til å handle om i de neste tiårene.»

Frithjof Jacobsen, kommentator i VG, om sentralisering

Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf: 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no

Grannen vår, Berten

DAGENS GJEST

«Gagnlaust», sa dei forakteleg, karane på butikken. Dei snakka om Berten, grannen vår, han som brukte gå fjøra å sjå etter rak kvar gong det hadde vore storbåre. «Fare slik å gå» sa dei «...», kunne han ikkje brukt tida på å sette i stand løveveggen då..? Ein treng ikkje akkurat vere ingeniør for å sjå at den treng vøling».

Han var annleis, Berten. Medan grannane investerte i traktorar, danske avlessarvogner, tårnsiloar og nye driftsbygningar, held Berten fram med den gamle merra, sleperiva og ei lita høykjerre. Der andre støypte fine trapper og laga seg terrassar med rekkverk var Berten godt nøgd med dei femseks europallane han ein gong hadde lagt opp mellombels.

Han viste nok at dei irriterte seg, grannane. Han viste dei snakka om han på butikken, men han viste også at fleire av dei kom til han når dei var i beita og ville ha ein plankebit, noko tauverk eller ei garnbøye. Berten var alltid hjelpen. Han gjekk fjøra og såg nytte i det meste, anten det var kasse-material, blåser eller ein og annan kveil fyrsteklasses tauverk – då stråla han – han var glad i tauverk.

Det var Berten som lærte meg å spleise, dei beste taua var ofte dei tyngste å spleise. Dei var faste og det var hardt å få smette inn kordelane, men var dei fyrst på plass vart spleisen «like fin som om han var gjorde i bya», kunne Berten seie.

Me ungane kunne vere i timevis i løa til Berten. Her var det europallar og kasse-material som egna seg til å lage dei mest fantastiske «villaer». Berten var ikkje like nøyen som dei andre grannane, han brydde seg ikkje so mykje og gjorde oss ungane rikare på idear og let oss sette dei ut i livet. «Trekk berre ut spikrane kvar gong dokke demonterer», sa han, «elles kan ein fort øydelegge saga». Det var einaste regelen i løa til Berten, og me braut den aldri.

Berten kunne ofte kome innom løa og gripe nokre plankebitar og slå dei saman til ein eller annan funksjonell konstruksjon. «Kva lagar du no då?», spurte kompisen min. Berten hadde nett kome stormande inn i løa med støvlane fulle av feit og våt depel etter å ha late inn krøtera som hadde stått å stampa framom fjøsdøra i sørvest kuling og regn å ønska seg inn. No stod han med stikksaga og skar ut ein halvboge i ein kort plankebit og

Bjørn Egil Flø

Bjørn Egil Flø er forsker ved Norsk senter for bygdeforskning

LIKESÆLA

«Me såg ikkje likesæla og enno hadde me ikkje lært oss å moralsk fordømme annleisheita.»

slo raskt på ein fire centimeters kloss under.

«**Støvelknekt**», sa han «Ho Ester vil ikkje ha dørstokken tilgrisa av depel kvar gong eg tek av meg støvlane».

«**Du må skave** av kantane med kniv og så må du pusse med sandpapir etterpå», sa kompisen min belærande, og rekte Berten tollekni-ven sin. Han var av Bakkenfoket, og dei var slik, nøye med alt dei gjorde og liksom rekna for å gjere alt ordentleg. «Phussh», fnøys Berten og hasta mot utgangsdøra. «Tida pussar den».

For i motsetnad til Bakkenfolket var det ikkje akkurat ryddig ordentlegheit som kjenneteikna Berten. Han hadde gamle rustne frysarar tjora fast utom kjellardøra for å lagre linestampene i. Bak løa låg ein haug andre omtala som lomr, men som Berten sjølv kalla banken. Slik var Berten, og me ungane elska det. Me såg ikkje likesæla og enno hadde me ikkje lært oss å moralsk fordømme annleisheita.

Han er ikkje meir no, Berten, men kvar gong eg fer forbi ser eg minnet etter han. På trappa står det ein støvelknekt – blank og fin i kantane – sliten til etter lang tids bruk.